

Isälle

Ei ole koordinaatistoa
johon sijoittaisi elämän askeleet
ne elävät meissä jotka
kohtasimme sinun
maailman
sinä annoit
kymmentuhatta salamaa
ja monta aurinkoa
äärettömyys on ikävän kuva

Ikävä sinuun
kuljen hiekkatiellä
sora kuin haavoittaisi jalkoja
niin pistelee

Naisen älykkyys

Istutaan ravintolassa
keskustellaan
katson miestä
kun hänen katseensa vaeltaa
aivot
rinnat
aivot rinnat, kumpi voittaa
jatketaan otetaan vielä yhdet
pomppii
rinnat, aivot, rinnat, aivot, rinnat,
rinnat
alkaa kusettaa
nousen ja kävelen vessaan
tunnen katseen
voi helvetti
niin se
persekin
vielä

Hulluus

Opetit minut rakastamaan
kuin rakastaisin virtaa
jonka suunta on väärä

olla rehellinen sille
joka ei ole sitä edes
itselleen
luottamaan vaikka
olit
pettänyt kaikista rakkaimmat
ihmiset minulle
loputtoman
sympaattisuuden
pohjattoman ymmärryksen
hulluutta
opin rakastamaan
mutten itseäni
en rohkeuttani
vaan vahvuuttani

heikkouttani olin loputon
tukipilari taipuva paju
minä en murtunut
jos itkin niin hetken
kun taas voima hehkui minusta, lämpö

Minulta meni kauan ennen kuin ymmärsin
et sinä pahuuttasi sitä
tehnyt
vaan hulluuttasi

minä menen virtaan mukaan
annan sen viedä
kunnes nousen pinnalle
omalle rannalle

Puutarhassa
hehkuu
särkynyt sydän
kesäillassa
yön tumuudessakin vielä hieman
odotan sinua

kukka on ikään kuin
hengessä mukana
olen levoton
se ei virko mitään

En enää halunnut takaisin
halusin olla tässä

lämpimät tuulet hyväilivät
muistoissani
kauniita ajatuksia
minun, meidän
kiireettömyyttä kunnes siitä
tuli vitsaus

keskusteluja
ai nautinnollisia keskusteluja
kunnioitusta kesän tuoksua
välitöntä
välittämistä
nauruja
loputtomia onnen hymähdyksiä

kissa vei ne
tilalle tuli irvikuva
lyönnejä raapaisuja
kerros kerrokselta kuorittiin
pois kesäyön lämmin vesi
jäljelle jäi kaksi positronia
vaeltaen poispäin toisistaan
tulevasta tietämättä
mutta ilman eilistä syntymättä
luoden tilan tässä

Koruton huone isovanhempani katselevat ikkunalaudalta
tulisi kääntää niiden päät ulospäin

onko se liikaa pyydetty
kahvia joka aamu melkein onnellisena ja hymyä
unelmani muuttuvat pienemmiksi vanheten
puhdas pellavaliina ja siinä höyryävä kuppi mustana kiireettömänä

joku jota kaivata
toinen vierellä

kesäheinä kutittaisi
minä istun ja matkaan katsellen Katowicen suuria muistomerkkejä
niissä keitetään hapankaalikeittoa ja unelmoidaan
Suuresta menestyksestä, onnesta, ja rahasta
Kuljen vain ohi ja suren sinua aurinkoni

olla
aina
ensimmäisenä
pituusjonossa

työ on aviomieheni
sinä rakastajani
heiloja maailman kolkissa
yksinäisyys nurkissa

suihkuun ilman pyyhettä
ihmisillä isot etuhampaat
ostan tervaista tupakkaa
kahvia kallista pahvimukissa
rökäisen limat aseman lumeen
nousten viileään paikkaan
teen tiedettä